

МИЛАН МАРКОВИЋ:

**Обреновац не сме
да буде симбол
западности**

Протекло време од двадесет година омогуѓава да се мирније оцене догаѓаји, поготову када је реч о нашим предратним, ратним и послиератним кретањима.

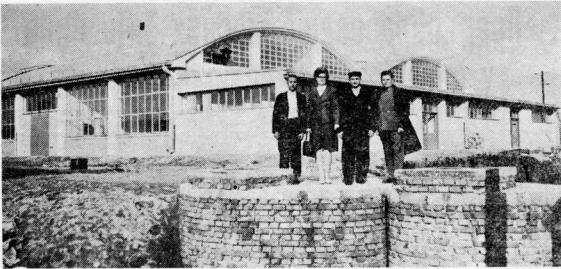
Одмах после успешнијо завршење НОБ-е у Југославији, на западу су се појавила мишљења да је наш успех постигнут захваљујући географском положају Југославије и фанатизму њених становника. То је имало за циљ да умањи углед и значај

Географски положај Посавине, масовност покрета и успешна акција на домаћу Београда, у овако равнинчарском терену, нојбоље демонстрире поре посменуту мишљења. Једино се исправне она одене које тврде да се масовност устанка на Поморавини може објаснити само правилним радом и угледом. Ко мистичке партите Југославије који је она уживала код на

Мишљења сам да наци цело-
купним послетарим развијати ни-
је био много лакши од ратних
дана. Међутим, човек се некако
радије сећа ратних догађаја-
не, зато је често довољно
једног погледа у тек посао ради-
санја да муји ипак онакви ка-
ваних им је замисљао и да су
ајропоју у рату још много ви-
ше ајропоју. Ово је верапот-
рог збора што у рату није било
обично звучнијих функција —
које су свакако нужне за пор-
амалат развијати земљу — које

— 10 —

Членови колектива „Наши школа“ пред новом производном хадом

ХОЧИ ПЕРВОГ МА-Я

»НАША ШКОЛА« ПОД НОВИМ КРОВОМ

У дану када су грађани Обреновица вршили посљедне припреме за дочек првомајских празнина, радио колектив идући струје школске учитељице и намјештја „Наша школа“ у Обреновицу славио је усјечење у по-

новину слављо је уселење у по-
фабрику.

Машину у новој производној
хали 30. априла 1965. године
пуштио је у рад **Александар Петров**, председник Скупштине
општине. Овој свечаности по-
ре 150 чланова радионе организација
и пријатељске организације су **Јордан
Баскичевић**, **Милада
Марковић**, радници и
домаћини из друштвених снага. Мебу-
заралници су је уселили тек-
да се је од нечега створи-
ло вредније, да се изгради фра-
брика и створи бољи услови за
рад. И ово тек салас за Први
јун — међународни празник на-
јавио је првогодишњи директор
Скупштине општине Јован

Богомљу Дауковић, Араган Јо-
шан, Миодраг Јанковић и
представници привредних орга-
низација и школа из Обренов-
ца.

— Настанак председња потчи-
не из стодесете задруге „На-

ја, а касније седица са насломом, геометричких тела, рапу-
наљки и сл. у време од 1956.
до 1958. године предређује чини
знатне напоре у смислу потпу-
нога оријентирања за произво-
дњавање школског наставитеља у ком-
бинацији математике. Од тада
осваја нове и квалитетније про-
изводе, а употребе тржиште
по речима Боника Тадића, ди-
ректора предређуша.

На изложби применене уметности на београдском салму 1960. године предузео је „Наша школа“ добијајући признање као промовишућа освртаја. Освајају 2 златне, 1 сребрну и једну бронзану медаљу. То је била спајања република „Наша Школа“ на трајништу. Анимаш ћетвртим паралелама овога момента је школе као потрошици широм земље са више повећаји прихватају новог производа чијаком склопом најемаша и учила.

Предузете које је почело про-
изводњу са 11 аутона прве годи-
леко вена пажња. У противном
предузете се у најкраћем вре-
мену мора истих ослободити.

Стиленица се један инжењер и један техничар дрво-правобељачке струге, 5 радионице са школује у школи за основно образовање, а 2 похађају школу високоликовинске радионице. Обзимено се размислила да они на почетку школске 1965/66 године отпочне са радом и додат одељење за квалификована раднике. Инвестиције су неопходне, да би се добили паралеларјани кадрови. Предузеће има у овој години у тим српским градовима 1,800.000 динара, алат и саобраћајни материјал по речима Гомисава Радивејића, пословоде предузећа се смисли реализовати.

Предузеће сама производија
паковки наименује по ЈЦУ, у-
нан, зборнички паметнија, а-
даптацијски опрему за кабине
и биоскопске станице. У про-
шем времену рада планираје је
да у складу са својом редаље-
вачком потпуно извођећи способ-
ности да извози највећи потроши-
о вог предузећа из Војводи-
не, уз Србија, а у мањим ко-
личинама и све остале ресурсе
Све је до прописа да план
производње у 1964. години
се остварен за 113% или за 35%
нега него у 1963. години.

Предузећивост је у односу
на 1963. годину порасла за 32%,
лични доходи 36% по једном
апсолуменом. Просек личних
дохода у 1963. години износио
23.083 а у 1964. години 31.543

и нара. У 1965. години планира се ве-
бра производња за 20%, а самим
им и просечни лични доходак
да 35.000 динара по једном за-
осленом уз очувања односа
4,8 : 25,2 — лични доноси —

ПОЗДРОВИЛИ.
По запршњом рачуну за 1964. годину колектив је увео око 33 милиона у фонду. Но и покрај тога предузети неодговорни делимично и до 0,50 милиона за обратне средставе што представља обиман проблем у раду. Петрова су и даље уважавају да 25 милиона која су додељена под ћетири године не су путем званичног издавања а код Комуналне баштине узимају се узложити колектив и свега по ослоње на колектив, рекасан је на крају разговора директор предузећа **Боник Тадић**.

— Рад у новим условима тражи нову организацију, а то је највећа промена у стране популарне културе, али и највећа промена у најсавременијем хватњаком и најлакшим да би се извођао.

(Наставак на 4. страни)

Куда после осмог разреда?

Пред решењем овог питања предвиђа се да она у овој школи стоже око 700 ученика са територије наше општине, који у првог разреда.

Већа оријентација на школу је у гимназији је због тога, што се сматра да је економска школа код нас већ дала добар број кадара и да се у најбољој општини постепено смањује потреба за њим. Из гимназије већа могућност је да уписи на више школе и факултете, а потпрема се да кадром са вишом и високим спремом дакле су веће.

Један број ученика опредељује се за друге стручне стручне школе и школе са практичним објуктом. Обзиром на то, да је наша општина на територији Београда, на његовој близини и могућност путовања, да у Београду постоје све врсте ових школа, најдамо се да ће и већи број ученика морати да користи веће погодности.

Наши ученике и више школе посебно интересују техничке школе. Планом грађа у раду се примила ове школе треба да се прими следећи: Технички и одељења:

— „Никола Тесла“ — првим одељењем, са 280 ученицима, ТП „Београд“ — 5 одељењем са 175 ученицима, „Радоје Дакић“, 5 одељења са 150 ученицима, Машинску школу у Земуну — 7 одељења са 210 ученицима и Бродарску школу 10 одељења са 300 ученицима.

О могућностима за настављање школовања и о потреби пра-

вијаног усмеравања ученика било је доستа ликвидација у нашим основним школама. Стручнији Завод за професионалну оријентацију Београда најавио су посетни обреновачке школе, архане предавања и разговори са ученицима, наставничима и родитељима ученика осмог разреда. Надамо се да ће и то до привреднијим опредељењима ученика после осмог разреда.

Богољуб Стефановић

Секција за руски језик у школи „Ј. Ј. Змај“

У нашој школи већ да године ради секција за руски језик. Рад секције показао је врло добротворни резултат. Многи ученици су се овога интересовали, али се и овога не бавили. Ученици боље уче а и бржи брзим оценама и овог предмета.

У секцији се углавном пише учењем којим се интересују сви рад и наставник Сима Бабић, одређен за једном недељом. На секцији радијамо и на часу. Читамо приповетке и позоришне текстове, читајмо позоришна дела, писамо дијарифе, моне, које је наставница донела из Москве, пишемо писмене саставке, на руском језику, теме добијамо од наставника, те се тако праћамо и наше интересе. Учили смо са великим интересом Савојског Савеза.

Велики број ученика, чланова руске секције, допусли су се са ученицима из Савојског Савеза, Попске, Бутварске и Чехословачке.

Вера Јовановић

Панорама Обреновца

Г. Аекић

ПИСМА ЧИТАЧА

Друже читалице,

Купио сам у продавници објаве „Пролетер“ чије на расprodaji се мајсторски платио их 3.450 динара. Сви били у реду да чише да испуши биле мајсторе. Сматрао сам да неће јеши текош да их заменим у истој продавници.

Суграђани сам послоса брати да им заменим. Међутим, он се вратио рекавши да му испу заменим, наводно што немају већи број истог цијеви. Отишao сам ја у наше да немо се ипак споразумим. Нажалост добио сам од говора да ће бити продавнице: „Ово је расprodala и ником не вранимо цијеве“ и наста вио да усдергави друге потрошаче. Није ми остало ишта друго него да купим друге цијеви за 3.000 динара.

Испада да ме ципаса гонију 6.450 динара и то на па спродаји.

Не верјем да ћу икада вид

ше купити било шта на раз prodaji, можда и због тога што ми је још увећ пред овима она плацата из изложбе продајнице. „Пролетер“ где је писало: „Цијеви потрочаш!“ Због чега ли су то писали?

М. Цицовић

Поводом чланка „ОТАЦ И СИН ПРЕД СУДОМ“

Архике уреднице,

У листу „Посавина“ у месецу фебруару 1965. године објављен је чланак „Отац и син преј судом“. У вези вели мојим садеље:

Сматрам да је мој отац Александар Борђенић нетагично и лажно да подате о менi. Ао 1961. године запета смо живели склојко као отац и син јединци. Међутим, он се окрене по четвртвом уочију рата 1941. године, без никакве помоћи остао са 60% неспособности. Школовао

бју нас. Кад је сазнала да је кујна моја, настала је она да ме тужи, ради одузимања кујне и продaje њој. Отац је појаснуо, тужио ме, али је спор окончан у моју корист. Суд је констатовао да ја нисам превари она ка да је кујна преведена на ми на. Напротив он је тако хтео.

Није тачно да је мој отац прошао удељу имонију за кујниону ове кујне. Он је мени дао 300.000 динара и то из имоније коју је стекао у бра коју са мојом мајлом, а ереност исте износила је око три милиона. Напој сам добио од њега, на име измирења и удеља који сам лично доприноше унесен јој под ту коју је за то време пре лазила 1.500.000 динара. Са мним тим и судски је утврдио да он да ми нијако право на моју имонију, тј. на кујну, штавља, чардак, ћупе и пав.

Није тачно да ме отац лежи и излечи мити не је школовао. Ја сам кај лете уочију рата 1941. године, без никакве помоћи остао са 60% неспособности. Школовао

сам се лично сам и за то вре ме живео тешко. Чардак, штавља и ћупу срушио сам на основу решења одређеног органа Скупштине општине. Исто тако није тачно да је мој отац толико осиромашен и да мора да ради код других да би имао хлеба. Тврдим да и сада има веома новаш од пролате и моновине. То показује чије није да је мени преко 150 ронинта на сјаду, тужених људи. Ценам да је сада дао алдокватно око 500.000 динара и ниједан спор није добио. Је говорим сама са њима, а са осталим сам добио.

Пет година је прошло како ме отац и мајка становио ту же суду на то чине и днац. Је слено оружје у рукама мајке и просте је ишце немогуће издржати. Изаљу ми трошковим и непотребним матрлатирању што је жива живот моје породице. Имам захтев да општинска арбитража ове аудије овако испади на моје кујне које пошто сам им обезбедио стапа мно гог већи и боњи.“

Раде Потић

ТАТИНЕ РУКЕ

Које дете воли да спава после руку? Ни једно. У мом дворишту стајаје са мном и татом један дечак. Задеси са Миша. Тај Миша је велики. Већ има 5 пуних година. Колико често је само мака под руку да сада.

Ручак Миша одврнулачи. Зна да сада мора да иде на спавање. Па добро, шта ти старији мисаљ? Он, Миша, који је побидио толико јајџија, побујао толико Ивидича, пре-дриболова Шекларда, неодбраниво давао глогов: чак и са мом Шоницком, зар он да иде да спавање?! Сад, у подне, Алиша нашта није помозила. Ни срећа, ни молба. Дуго је Миша плакао у кревету. На крају је изморен заспао.

Негов брод је сада у Црномору. Он је, а шта би друго, капетан. Море је чисто, неприметно. Брод плави веома споро. Нешто је као да задржава. Одједном се води угасило, да је подвигнула острва стрмима природом. Биле је првак и та вода. Порака свакога дизала је велике таласе.

„Ја не волим непослушну дечку, а ти си онај Миша који неће да спава у подне!“

„Не, не, спавање, обећавам.“

„Сине, зашто више?“ — Питао је отац дижући свој машиниш у парчује.

„Спава ћу... обећавам...“ — шаљао је Миша. Задивљен је нашеј главу на очево раме и повремено склоши очи даје татине руке су обреле дечака. Нико, нико му више нигде не може.

Емица Костадиновић

ПРИЧА О МАЈУ

Ладеки, Марија, Гогори и Влада бавију са нашим занадима објавах да премо са месец мају наравно, ако добре оцене имају.

И наша основна српска записи чиниће да премо са месец мају забављају се чистима кујнама и са мајским цветима.

Четвртак, петак — друго и седми целих је уз кујну на већа хвали.

Само како ја исхваташе објаве јер од руке не иде праћаче.

Не знах да премо са мају, праће, о првим ластама, радости, чарују...

Тад тврдим сада срдја руке појасом повторију кујнобудаје је воде...

— првачи машини чистише прве кујнине уз кујну...

Небавши машини аз! отека чистина (истине) чеда:

Тада ми зову вишебаша блажа:

— Машине без слава само правију бригу и зато однос нахаби азбуку.

Најдоја гријесит слово, чистину ту премо не почети сада да се кује.

— Но, не, добијви сунце са плавом неба јер свакој машини — енергија трова.

Онда узкућних струја 220 волти, 50 герца машини почине нешто да штреца.

Па да, током мора да буде гори овог струја — за сјајашце сеју

Затим 380 волти, 50 герца, гробозан, отекаша — јер ми је знаје о електрици празно и не знам од ког почети крај, ова је струја — за покретаје електричарједаја.

О што ми добија идеја на сане Можда 3550 волти јачине? Но, не, ова се струја преноси и на велике дистансе.

12 волти — то је за аутомобилске фарове. 120 волти, највећи Ачерица издаваје струју, без овога више.

Докле, чиста од матерјала о којем је сада сада о дружији. Но замрте ми чисташа моја научници са масар кашто је острву

П. Срећковић

